

Bakalářská práce Svatý Prokop v literárních pramenech se věnuje osobě sv. Prokopa a Sázavskému klášteru v období 11.–14. století. Sleduje životní osudy tohoto světce a slovanského kláštera do roku 1097 na základě údajů středověkých prokopských legend. Práce též přináší stanoviska a názory historiků a slavistů na reálie, o nichž informují legendy; týkají se jednak samotného světce (např. jeho původ, slovanské vzdělání, vstup do kláštera), jednak Sázavského kláštera, proslulého jako centrum slovanské vzdělanosti (bohoslužebný ritus a jazyk), jednak s místem pobytu vyhnané sázavské mnišské komunity v letech 1055–1061. Pohled na Sázavský klášter do 14. století je doplněn informacemi o sázavské stavební a umělecké činnosti ve stylu románském a gotickém nabytými zvláště díky archeologickým výzkumům Květy Reichertové a Petra Sommera, které jsou včleněny do kontextu jiných uměleckých děl. V práci je též určeno místo sv. Prokopa, prvního českého světce svatořečeného v Římě papežem, mezi českými světci.